

CONCINA
Theologia
Christianae
. 10.

BX1751
C61
1768
v.10
c.1

THEOLOGIA
CHRISTIANA
DOGMATICO-MORALIS

AUCTORE

F. DANIELE CONCINA

ORDINIS PRÆDICATORUM.

EDITIO NOVISSIMA.

TOMUS DECIMUS.

DE SACRAMENTIS EXTREMÆ UNCTIONIS, ORDINIS,
ET MATRIMONII, NEC NON DE CENSURIS,
PECCATIS, ET VIRTUTIBUS.

ROMÆ, MDCCLXVIII.

SUPERIORUM PERMISSU.

PROSTANT VENALES VENETIIS

APUD SIMONEM OCCHI.

CUM PRIVILEGIO EXCELLENT. SENATUS.

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON

CAPILLA ALCANSANA BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

Folio 12. MICROFILMADO 8/12/82

1080044813

LIBRO DE DANIEL CONFINA

BX 1751
C 61
D 369
V. 10

FONDO BIBLIOTECA PUBLICA DEL ESTADO DE NUCLEO LEON

132716

LIBRO DE DANIEL CONFINA

I N D E X

Librorum, Dissertationum, capitulorum, paragraphorum, & quaestionum
que in hoc Tomo continentur.

LIBER PRIMUS.

DE SACRAMENTIS EXTREME UNCTIONIS, ET ORDINIS.

DISSERTATIO I.

De sacramento extreme unctionis.

PRELOQUIUM.

pag. 1.

CAPUT I.

Propositiones ad Ecclesiam damnata, & laxa.

- ibid.
- §. I. Theses proscriptae ad Alexandr VII. & Innocentio XI. ib.
- §. II. Propositiones laxa Casuarum. 2.

CAPUT II.

Extrema unctio est verum sacramentum a Christo Domino institutum? Quenam sit eiusdem materia, & forma? 7.

- Quaest. I. Quenam sit istius sacramenti materia? 8.
- Quaest. II. Debet ne oleum istud consecratum ab Episcopo esse non modo necessitate precepti, verum etiam necessitate sacramenti? ibid.
- Quaest. III. Quenam sit materia proxima huius sacramenti? 9.
- Quaest. IV. Quot infirmi partes sicut ungentur? ibid.
- Quaest. V. Quenam sit forma extreme unctionis? ib.
- Quaest. VI. Forma haec deprecativa ne, an indicativa esse debet? ibid.

CAPUT III.

De ministro sacramenti extreme unctionis? 10.

- Quaest. I. Quis sit extreme unctionis minister? ibid.
- Quaest. II. Quot requiruntur Praebyteri ad hoc sacramentum ministrandum? ibid.
- Quaest. III. Quomodo sit minister qui licet hoc sacramentum ministrare velit? ibid.
- Quaest. IV. Quomodo Parochus sit iure obligatus

stringatur hoc sacramentum conferte? ibid.

CAPUT IV.

- De subiecto extreme unctionis? 11.
- Quaest. I. Quibus ministrandum est extreme unctionis sacramentum? ibid.
- Quaest. II. Quibus infirmis conferendum hoc sacramentum est? ibid.
- Quaest. III. Omnibus ne infirmis periculose decubentibus administranda est extrema unctio? ib.
- Quaest. IV. An istius sacramenti suspensio sit sub precepto? 12.
- Quaest. V. liceri ne hoc sacramentum potest? 13.
- Quaest. VI. Qui vero servandus in huius sacramenti administratione? 13

CAPUT V.

De dispositionibus ad hoc sacramentum requisitis, deque eiusdem effectibus? ib.

DISSERTATIO II.

De sacramento Ordinis.

CAPUT I.

- Ordo est verum verum legis sacramentum. 14.
- Quaest. I. Quid sit Ordo sacer, quo consecratur persona ecclesiastica? 15.
- Quaest. II. Sacra Ordinatus est ne verum nova legis sacramentum? ibid.

CAPUT II.

- De Ordinis divisione, & cuiusque Ordinis munere. 16.
- Quaest. I. An sint plures sacri Ordines? ibid.
- Quaest. II. Quot sunt Ordines? ib.
- Quaest. III. Pontifex, Conceptor, & Episcopus facti ne sint in Ordine distincti? ib.
- Quaest. IV. Quid sit Ostratus, & quanam eius moenia? ib.
- Quaest. V. Quid sit Leuiticus, & quanam eius moenia? ibid.
- Quaest. VI. Quid sit Exorcistatus, & quanam istius officia? ibid.
- Quaest. VII. Quid sit Acolythatus, eiusque officia? 17.
- Quaest. VIII. Quid sit Subdiaconatus, & quae

- Quæ. IX. Quid sit Diaconatus, & quæ in eisdem officia? ibid.
 Quæ. X. Quid nunc Diaconus, quæque Scripturas ecclesiasticas ministrant? ibid.
 Quæ. XI. Quid sit Presbyteratus, & quæ non illius officia? ibid.
 Quæ. XII. Quid sit Episcopatus, & quæ illius munera? ibid.
 Quæ. XIII. Sum ne singuli Ordines sacramenta? ibid.
 Quæ. XIV. Qui suscipit sacra Ordines in peccato mortali, potest ne mortaliter? ibid.
 Quæ. XV. An exerceat Diaconatus, Subdiaconatus, & minoris Ordines in peccato mortali sit mortale? ibid.

CAPUT III.

De materia & forma sacramenti Ordinis. 16.

CAPUT IV.

- De minoris sacramenti Ordinis. 20.
 Quæ. I. An solus Episcopus sit huius sacramenti minister? ibid.
 Quæ. II. Simplex Sacerdos potest ne ministrare extraneis ministris facta Ordinationis? ibid.
 Quæ. III. Quæ ad conferendam Episcoporum requiratur Episcopi? 21.
 Quæ. IV. A quo Episcopo ordinari Clerici debent? ibid.
 Quæ. V. Quis est consensus Episcopi proprius? ibid.
 Quæ. VI. Episcopus ordinare ne potest seorsum suum sibi non subditum? ibid.
 Quæ. VII. Potest ne Episcopus in aliena diocesi suum subditum ordinare? 22.
 Quæ. VIII. Quis est proprius Episcopi Regulerium, a quo debent Ordines suscipere? ibid.
 Quæ. IX. Quis concedere potest licentia dispensationes? ibid.
 Quæ. X. Proprius Episcopus potest ne decessante Transfatum, & Ordines sui quot cognoscit dignus? ibid.
 Quæ. XI. Quæ tempore administrari Ordines licite possunt? ibid.
 Quæ. XII. Quomodo iustitiam ferri in hoc Ordinem administrationis debent? ibid.
 Quæ. XIII. Quis in interruptis dispensatur solus? ibid.

CAPUT V.

- De subditio Ordinum. ibid.
 Quæ. I. Quomodo apti sint ad Ordines suscipiendi? ibid.

- Quæ. II. Quomodo etiam requiratur ad suscipiendi Ordines? ibid.
 Quæ. III. Qui ante prescriptum tempus ordinati sunt, possunt ne functiones Ordinum exercere? 23.
 Quæ. IV. Potest ne suscipi superior Ordo, præteritis inferioribus? ibid.
 Quæ. V. Qui non confirmatus Ordinis suscipit, peccat ne mortaliter? ibid.
 Quæ. VI. Quid sit vinculus clericatus, & quomodo? ibid.

CAPUT VI.

- De effectibus sacramenti Ordinis. 24.
 Quæ. I. Quæ sunt effectus sacramenti Ordinis? ibid.
 Quæ. II. Omnes ne qui Ordinis sacramentum suscipiunt, suscipiunt gratia plenitudinem? 25.
 Quæ. III. Quid sit gratia sacramentalis, quæ dicitur secundum sacre Ordinationis effectus? ibid.
 Quæ. IV. Quid sit character, qui est vinculus huius sacramenti effectus? ibid.

CAPUT VII.

- De vocacione ordinandorum, & de signis quibus dignitas colitur? 26.
 §. I.
 Notæ vocacionis ad honorem clericalem. ibid.
 §. II.
 De necessitate divini vocacionis ad sacre Ordinis suscipiendi. 27.
 §. III.
 De signis divini vocacionis ad statum religionis & sacerdotalis. 29.
 Quæ. I. Quis, antequam habitus ne Clericus est, dignitas ecclesiasticæ, & animarum regimen appetit? 31.

CAPUT VIII.

De libertate statû Clericorum genero. 33.

CAPUT IX.

- De Transfate, habitus clericatus, & peccatis dispensationibus. 35.
 Quæ. I. Peccata ne mortaliter qui habitus clericalem non deserunt, neque vestunt, & transfatum? ibid.
 Quæ. II. Peccata ne Clerici qui habitus clericalem ad firmum habitus laicalem accipiunt, committunt, committunt, & peccata obsequia asperas deserunt, Transfata vix appetunt? 36.
 Quæ. III. Quomodo sunt dispositiones peccata ad Transfatum? 37.
 Quæ. IV. Qui convictus peccati mortaliter Transfatum suscipit, sit ne generatus delictis suis? 38.

Q. V.

CAPUT II.

- Quæ. V. Clericos potest ne tunc conferuntur beneficiis quocumque accipere, vel retinere, si opinio habeat decesserit, aliqua occurrere causa, statim clericalem? 38.
 Quæ. VI. An ad validam Ordinationem necessarius sit consensus ordinandi? ibid.

CAPUT X.

- De electione ministrorum Ecclesie, De eorum dignitate, sanctitate, acque de spiritibus, & ingenuis sacerdotalibus. ibid.
 Quæ. I. An iure divino electio ministrorum Ecclesie pertinet ad Clerum, & si dem? ibid.
 Quæ. II. Quæ, & qualis scientia requiratur in ordinandi? 39.
 Quæ. III. Quæ munera sanctitatem requirunt in ordinandi sive Clerici, sive alii Pastores? 40.
 Quæ. IV. Quam grave crimen committat Episcopus qui cito manus imponit? 41.
 Quæ. V. Quid sit spiritus ecclesiasticus, seu ingenuus sacerdotalis? 42.
 Quæ. VI. Quibus mediis temperatur spiritus ecclesiasticus? 43.

CAPUT XI.

- A quibus profectum verbum abstineret Clerici debent ratione sui status. Læx P. Clementi Tricenis opinionibus resoluuntur. 44.
 Quæ. I. Peccata ne mortaliter Presbyteri sacerdotes qui laici, qui matronas accubantur? ibid.
 Quæ. II. Utrum negotiorum Clericis sit interdilla? ibid.
 Quæ. III. An quælibet venatio sit Clericis vetita? 45.
 Quæ. IV. An plures Castelle in causa sint esse faci carnes non serventur? 46.
 Quæ. V. Vetus ne sint Clerici laici alienum? ibid.
 Quæ. VI. Peccata ne mortaliter Clerici qui dimisso aut avocato habitus clericali, servati in publicum produnt? 47.

DISSERTATIO III.

De Simonia.

CAPUT I.

- Simonia veritas, eiusque varietas. 48.
 Quæ. I. Utrum fictici simoniacus veram simoniam committat? 49.
 Quæ. II. An simonia accipit materia peccati totum? 50.

Coar. Theol. Tom. X.

CAPUT II.

- De his quæ pretii rationem habere possunt in simonia. ibid.
 Quæ. I. An semper in munere a manu, a lingua, ab obsequio committatur simonia? ibid.
 Quæ. II. An inter munera a manu sit numerandum matronam? 51.
 Quæ. III. Qui titula consanguinitatis, vel officiorum beneficiis conferit, committit ne simoniam? ibid.
 Quæ. IV. Simoniam ne perpetrat qui beneficium conferit, vel aliam spiritualium cum pœnis ne beneficiis aliquid unquam substat? 52.
 Quæ. V. Committit ne simoniam qui pecuniis daret ne a volutari beneficiis, sed intercesserit, mediator, ministrus, famulus, aliter ut persona, ut preces fovendo apud Episcopum, ut ab eo beneficiis obtineret? ibid.
 Quæ. VI. Simoniam ne committit qui aliam magnam pecuniam summam in elemosinas impendendam promittit alicui Monasterio, vel personis, ut pro eo beneficiis impetris precibus, intercessione ab Episcopo? 53.

CAPUT III.

- Quomodo simonia committitur, dum res temporalis traditur ut tempore pretium, vel tempore matronam, vel tempore gratia compensata. Læx novellarum Castellanorum opinionibus resoluuntur. ibid.
 Quæ. I. Quis dat rem temporalem tempore matronam pretium viciniam spiritualis, & contra, committit ne simoniam? 55.
 Quæ. II. Qui dat pecuniam tempore matronam non immolente obsequio rem spiritualis, sed tempore matronam matronam locutionem ne quo expellitur res spiritualis, committit ne simoniam? ibid.
 Quæ. III. An licitum sit tempore tradere pro spirituali res mora gratitudinis, benivolentia, & amicitia? 56.
 Quæ. IV. Utrum licet dare tempore sub spe alienandi a donatore spiritualis, & contra, titulo amicitie, & gratitudinis? 57.
 Quæ. V. An simoniam committit qui in publicum adducit autotaliam obligationem? 58.

CAPUT IV.

- De rebus spiritualibus quæ simoniae subiacent. ibid.
 Quæ. I. An gratia sanctificans, obsequia necesse spirituales sint materia simoniae? ibid.
 Quæ. II. An sacramentorum venditio simoniaci sit? 59.
 Quæ. III. Passus ne facit ministri pro re. 60.

- rum spiritualium administrationis aliquid temporale recipere? ib.
- Quæst. IV. Est ne simonia accipere stipendium pro celebratione Missæ? ibid.
- Quæst. V. Committunt ne simoniam qui concantantur vel propter plausum, vel propter laudem? ibid.
- Quæst. VI. Committit ne simoniam qui pro collatione sacrorum Ordinum aliquid recipit? ib.
- Quæst. VII. Licitum ne est dare pecuniam Sacerdoti, ut faciant ut admittantur in extrema necessitate? ibid.
- Quæst. VIII. Licitum ne est pretium recipere pro administratione sacramentalium? ib.
- Quæst. IX. Licitum ne est vendere castitatem? ib.
- Quæst. X. Recipi ne aliquando potest aliquid simonia pro salute administrationis rerum spiritualium? 61.
- Quæst. XI. Utitur pro exercitio, aut confessionis virtutum aliquid exigi aliquo simonia possit? ibid.
- Quæst. XII. An sit simonia vendere, aut emere actus iustificationis peccatis ecclesiasticis? 62.
- Quæst. XIII. An pretium pro usu scientiarum accipere, sit simonia? ib.

CAPUT V.

De simonia que committit in ingressu Religionis postquam Saluatiensem, & aliorum Casistiarum late opinionem resoluunt. ib.

CAPUT VI.

- De simonia in collatione beneficiorum. 68.
- Quæst. I. Est ne simonia iure divino vetita, beneficii quocumque vendere iuratum temporali emolumento? ibid.
- Quæst. II. Est ne simonia aliquid offerre Titulo, ut intercedat pro collatione? ibid.
- Quæst. III. An vendere habitus, & commendas Ordinum militarium sit simonia? 69.
- Quæst. IV. An pensiones, & prestamina emi, aut vendi absque simonia possit? ib.
- Quæst. V. An vendi absque simonia possit ius patronatus? ibid.
- Quæst. VI. Est ne simonia dare pecuniam pro beneficio parvus licetis? 70.

CAPUT VII.

- De variis modis, conuentionibus, & pactis perpetrandi simoniam. ib.
- Quæst. I. Utitur post acquisitionem ius in re, vel ad rem spirituales, postquam iurata contra illud pecunia asserit absque simonia? ibid.

- Quæst. II. Est ne simonia pecunia redimere venerationem simulam circa beneficii possessionem? ibid.
- Quæst. III. An redimere pecunia venerationem ante acquisitionem ius in re, sit simonia? 71.
- Quæst. IV. Est ne simonia tradere clericis pecuniam, ut desistant ad electiones indigenti, vel ut casibus dextro, eligant digniores? ib.
- Quæst. V. Est ne simonia permittere res spirituales pro aliis spiritualibus? 72.
- Quæst. VI. Permitti ne beneficia valent absque simonia? ibid.
- Quæst. VII. Quid nomen beneficiorum intelligitur? ibid.
- Quæst. VIII. Quis auctoritate licite fieri valent hoc beneficiorum permutationes? ibid.
- Quæst. IX. Permittuntur beneficiorum passiones parochialis ante confessionem Superiorem? ib.
- Quæst. X. Accipio pecunia pro collatione beneficii est ne contra iustitiam? 73.
- Quæst. XI. Possit ne Episcopi auctoritate beneficium ecclesiasticum cum pensione permittari? ibid.
- Quæst. XII. Quando beneficii sunt inaequalia, possunt ne commutari saluta pecunia, vel aliter rei temporalis compensatione? ib.
- Quæst. XIII. An transactio in componenda lite super beneficii fieri absque simonia possit? 74.
- Quæst. XIV. Quomodo reuocantur absque simonia beneficium possit? 75.
- Quæst. XV. An fieri possit in manibus Episcopi respectu in faceret Paris, dummodo licet conditio in toto rigore a reuocantur non adiacent? ib.
- Quæst. XVI. Beneficium resignatum cum oppositio rigorosa conferendi non aliter, vel alio modo, potest ne Episcopus conferre cui voluerit? 76.
- Quæst. XVII. An reuocantur beneficium confidentialia sit simonia? 77.
- Quæst. XVIII. Simonia ne rei sunt qui statuant conditio de processibus non faciendo ad suorum mortuorum, nisi certa pecunia summa solua? 77.
- Quæst. XIX. Simoniae ne sunt pactum de tanta pecunia soluenda pro sepultura, & augurio mortuorum? 78.
- Quæst. XX. Simonia ne rei sunt Canonici qui recipiuntur choro assidui, ut accipiant ibid.

CAPUT VIII.

- De panis contra simoniacos, & de restitutione eorum quo pro simoniam acquisita fuerit? ib.
- Quæst. I. Subiicitur ne panis contra simoniam conuentionem letis, quando simonia

- aut est completa ex utraque parte? ibid.
- Quæst. II. Quis panis incurant qui rei sunt simonia contracta ad ingressum in Religionem? 79.
- Quæst. III. Que panis imposita sunt facere Ordines simoniae recipientium? ibid.
- Quæst. IV. Quis panis incurret qui Ordines suscipit sub titulo penitentiam filii? ibid.
- Quæst. V. Quis panis incurret confitentibus, & obtinentibus beneficia? 80.
- Quæst. VI. An simonia in beneficiis collatione per hoc beneficii extra rite obtinetur? ibid.
- Quæst. VII. An acquisita per simoniam possit non debent? ibid.

DISSERTATIO IV.

De beneficiis ecclesiasticis.

CAPUT I.

Natio beneficii ecclesiastici. Pars beneficiorum genera, & eorumdem origo. 81.

CAPUT II.

- De pensionibus, & caducitatibus. 82.
- Quæst. I. An solus Romanus Pontifex imponere pensiones valeat super beneficiis? ibid.
- Quæst. II. Que sanctorum requiruntur, ut imponi liceat pensiones valent? ibid.
- Quæst. III. Quomodo sit imponenda pensiones iurata? ibid.
- Quæst. IV. Quomodo sunt clericali personis capere? 84.
- Quæst. V. An Beneficiarius tenetur sub talia pensionem solvere? ibid.
- Quæst. VI. Fretis ne pensionibus de bonis personis clericali pro libito testari & disponere? ibid.
- Quæst. VII. Quomodo sunt Pensionarii curati? ibid.
- Quæst. VIII. An in personis imperatores amplexibus pensiones debeant, & beneficia obtineant? ibid.
- Quæst. IX. Quidus modis pensis extinguuntur, aut transferant? 85.
- Quæst. X. Quotuplex sit conditio? ibid.

CAPUT III.

- De Pastorum residencia. ibid.
- Quæst. I. Utrom animatum Pastores ius naturalis, diuini, & ecclesiasticum resideri in sine Ecclesiis tenentur? 86.
- Quæst. II. Romanus Pontifex, cuique Cardinalis tenentur ne resideri, ut ceteri Pastores? 86.
- Quæst. III. Que causæ excusant Episcopos, & personam residencia? ibid.

- Quæst. VI. Possunt ne Episcopi minus auri transire coniugere cum transire aliorum auri? 87.
- Quæst. V. Tenentur ne Parochi, & quilibet animatum curatores iure dextro resideri? ibid.
- Quæst. VI. Que causæ excusant Parochos, ceterosque Pastores inferiores a residencia? ibid.
- Quæst. VII. Quid dicendum de prebendis ante Translationem concessis aliquibus iurisdictionibus, in quibus Parochi catholici residant? ibid.
- Quæst. VIII. Obligati ne sunt Canonici, Presbiteri, Manuantes, Capellani ecclesiasticæ cathedralis ad residendum? 88.
- Quæst. IX. Eadem ad beneficia debent ne Ordinibus illis onerari statim suscipere? ibid.

CAPUT IV.

- De qualitatibus ad valendam, & licitam beneficiorum acquisitionem necessariis. ibid.
- Quæst. I. Que res requiruntur in promissione die ad beneficia ecclesiastica? 89.
- Quæst. II. Que simonia, & iurata prebent requiruntur in promissione ad beneficia? ibid.
- Quæst. III. An licitum sit desiderare beneficium quibus onerata est dextro amittitur? 90.
- Quæst. IV. Licitum ne est petere vacantem beneficium? ibid.
- Quæst. V. Licitum ne est concurrere ad eorum fieri saltem in transactione vacantium? 91.
- Quæst. VI. Collatio beneficii facta Presbitero profus iudicio est ne ipso iure inualida? ib.
- Quæst. VII. Que esse debet suspensio beneficium intendo? 92.
- Quæst. VIII. Qui animo dubio suscipiunt sacerdotium, recipit beneficium, necne mortaliter? 93.
- Quæst. IX. Percipit ne mortaliter qui beneficium simpliciter, sine animo ascendendi ad Ordines, recipiunt? ibid.
- Quæst. X. Qui beneficia recipientes, debent esse illius loci in quo beneficia sunt instituta? ibid.
- Quæst. XI. Quando fundatus determinatur, beneficia esse conferenda consanguinitate, debent ne propinquitate conferri? 94.
- Quæst. XII. Quomodo filii illegitimi fieri habiles possunt ad beneficia ecclesiastica? 95.
- Quæst. XIII. Expoliti, quomodo ignorantur potestatis, habent ne pro legitimis ius? ib.
- Quæst. XIV. Qui aliqua confusa oblectis residerunt, ius ne ad beneficia habent? ibid.
- CAPUT V.
- Quæst. I. Quidus modis acquiritur beneficia possunt? ibid.
- Quæst. I. Quid & quomodo fit insuperantur, & quibus modis acquiruntur? ibid.

Quæst. II. Intra quod temporis intervallum reoratur parvum profectum factum? 63.
 Quæst. III. Quid sit institutio, & quo factenda? ib.
 Quæst. IV. Quid sit electio, & cui competat? ibid.

CAPUT VI.

De dignitate ad beneficium ecclesiasticum eligendi. Læta Fillichi, Tamburini, Alarconique. Probabilissimum interpretamentum retinendum? ibid.
 Quæst. I. An dignus ad beneficium ecclesiasticum, amicus digno, eligi debeat? ib.
 Quæst. II. Si ex officio dignus amicus sit legitimus, necesse sit naturaliter electio? 95.
 Quæst. III. Tenetur ne electio daret suffraganea dignitas, quando ex officio sit nihil profectum? ibid.

Quæst. IV. An resignans beneficium in favorem alterius, debeat dignitatem pariter? ib.
 Quæst. V. An ex officio obsequantur Episcopo pro posse, quæ ex candidatis ex officio non digni sunt? 67.
 Quæst. VI. Utroque, & cuiusmodi respectu debeat eligi electores ad beneficia ecclesiastica? ib.

Quæst. VII. Translatio Episcoporum est in ordine naturali & divina, an ratione ecclesiastica prohibita? ib.
 Quæst. VIII. Quid sit confirmatio, & an confirmatio debeat electi gratias explicare? 68.
 Quæst. IX. Licetiam ne est ad beneficium eligere consanguineum? ib.

CAPUT VII.

De iustitia summi Pontificis, Episcoporum, & Cardinalium beneficia conferendi. 99.
 Quæst. I. An quando unus ex electis non est impeditus, possit alteri vice suam committere? ib.
 Quæst. II. An Capitulum, Sede vacante, non sita beneficium ecclesiasticum que conferre Episcopus solus, possit? ibid.

CAPUT VIII.

De forma provisionis, & resignatione beneficiorum. 102.
 Quæst. I. Quid sit resignatio seu renuntiatio beneficiorum? ibid.
 Quæst. II. Quibus in causis admittitur Ordinarii simplicis reservationes veluti? ib.
 Quæst. III. Quæ beneficii resignatio valent? 101.
 Quæst. IV. In quibus beneficiis, si periculo morte constituto renuncians cum sit repressus, si convalescat? ib.
 Quæst. V. An resignatio in favorem alterius sui licita? ibid.

Quæst. VI. Quendam licita est beneficiorum permutatio? ib.
 Quæst. VII. An beneficium amittens permutamentum contractum, quod postea sit validum? ib.

CAPUT IX.

De pluralitate beneficiorum, & personarum. 102.
 Quæst. I. Utroque pluralitas beneficiorum iure naturali, velum communi, sit prohibita? ib.
 Quæst. II. Qui potestica dispositione plura possidet beneficia, sine ministerio iurisdictionis tenet? 103.
 Quæst. III. Utroque Clericus possit duo beneficia compatibilia, quorum quodlibet sufficit sustentationi, clericum? 104.
 Quæst. IV. Quid de personibus non impositis beneficiis parochialibus dicendum? 109.

LIBER SECUNDUS.

DE MAGNO MATRIMONII SACRAMENTO.

DISSERTATIO I.

PRELOQUIUM.

CAPUT I.

De matrimonii nomine, & fontibus. 106.

CAPUT II.

In quo sit matrimonium essentia? 107.
 Quæst. I. Sufficiens matrimonium sita sit in copula carnis? ib.
 Quæst. II. An motus contrahentium sufficiens causa efficiens sit matrimonii? 108.
 Quæst. III. Quomodo sit causa formalis matrimonii? ib.

CAPUT III.

De honestate & institutione matrimonii. 109.
 Quæst. I. An matrimonium sit bonum & honestum? ib.
 Quæst. II. An matrimonium sit naturalis de iure iustitiam? ib.
 Quæst. III. An potestatem impositam sit contractum contrahendi? 110.

CAPUT IV.

De institutione matrimonii in sacramento? ib.
 Quæst. I. Ance aduentum Christi matrimonium sita sit vere & proprie sacramentum? ib.
 Quæst. II. Matrimonium in lege evangelica est ut vere & proprie sacramentum? 111.
 Quæst.

Quæst. III. An qualibet fidelium matrimonium sit sacramentum? 112.
 Quæst. IV. An matrimonium inter fideles adferret per procuratorem celebratum, sit verum sacramentum? 114.
 Quæst. V. An in lege evangelica matrimonium impediret inter se sit sacramentum? ibid.
 Quæst. VI. An matrimonium fidei cum infidele sit sacramentum? ibid.
 Quæst. VII. Utroque sit infideles continentis conjugii contractus ad fidelem, matrimonium sit impedimentum ad fidelem, matrimonium sit impedimentum ad fidelem? 114.
 Quæst. VIII. An matrimonium Catholicorum cum hæreticis sit illicitum, & nulla iure naturali & ecclesiastica; vel an fieri licita per dispensationem possit? 115.

CAPUT V.

De materia, forma, & ministro sacramenti matrimonii. ibid.
 Quæst. unic. An Sacerdos officium contrahentibus sit sacramenti matrimonii minister? 116.
 §. UNICUS.

Adversa sententia rationum moventem expenduntur. 119.

CAPUT VI.

De consensu mutuo ad matrimonium necessarii conditionibus. 122.
 Quæst. I. An, ut validum sit matrimonium, necessarium coniugis consensum requiratur? ib.
 Quæst. II. Quæ conditiones requiruntur ad consensum, ut validum efficiat matrimonium? ibid.
 Quæst. III. An consensus interior nulla exteriori signo expresso sufficienter matrimonium? ibid.
 Quæst. IV. An consensus in matrimonio necessario exprimitur variis sit ab illis qui loqui possunt, sufficienterque in mente & fidei verus, vel alia signa? ibid.
 Quæst. V. Utroque consensus interior ad matrimonium valorem debeat esse verus, & sincerus, an sufficienter sita que veritas exteriori forma de preloxi expressa? 122.

Quæst. VI. An qui simulat contractum matrimonium cum aliqua, peccet mortaliter, & tenetur consentire, tamque ducere? ibid.
 Quæst. VII. Suis ne aliqui casus in quibus simulatio non tenetur ducere seminum cum quæ sita contractus? ib.
 Quæst. VIII. Quid dicendum de pole ex matrimonio sic contracte suscepta? 123.
 Quæst. IX. An consensus metu extortus non sit matrimonium effectus? ib.
 Quæst. X. Quomodo contingat ex metu emisso tunc matrimonium? 125.

CAPUT VII.

De polygamia successiva, & polygamia successiva, & simulata. 126.
 Quæst. I. Est or singulari Pariter alii que antiquis veteri testamenti reuelata habet dispensatio? 129.
 Quæst. II. Hæc dispensatio concessa ne fuit omnibus Indis, velum Patriarchis? ib.
 Quæst. III. Hæc dispensatio comprehendenda ne ritum Gentium? ib.
 Quæst. IV. Quæ causa fuit cum Rex Abraham, & eiusque posteris utrum pluralitatem concesserit? ib.
 Quæst. V. Quomodo est istius dispensationis epocha? 131.
 §. II.
 Christus Dominus in novo testamento dispensationem antiquis promittit habendi plures uxores sufficit. ib.
 Quæst. unic. An omnes etiam infideles velum Christiani, Christi lege abluuntur? ib.
 §. III.
 De polygamia successiva. ib.
 CAPUT VIII.
 De indissolubilitate vinculi conjugalis. 133.
 §. I.
 Vinculum indissolubile est matrimonium utroque iure, naturali, & divini. ib.
 §. II.
 De indissolubilitate matrimonii contracti ad infideles. Quomodo per vim uxoris contractum, sicut ad fidem matrimonium sit validum? 134.

- Quæst. I. Quando ambo coniuges ad fidem convertuntur, solvitur ne etiam nuptiarum matrimonium? ibid.
- Quæst. II. Quando maritus infidelis amplius non fideles Christi, potest ne habitare eorum sua uxore infidelis? ibid.
- Quæst. III. Quando unus coniugum convertitur ad fidem, alteri in infidelitate remanente, quomodo se tenet debet? 135.
- Quæst. IV. Si coniux infidelis mensuras habitare pacifice cum coniuge fidei, potest ne contra alterum dicere? ibid.

- Quæst. III. Potest ne maritus, consentiente uxore, post consummationem matrimonium iterum facere Ordinum? ib.
- Quæst. IV. Quis requiritur ut matrimonium consummationem dicatur? ib.

CAPUT IX.

- De divortio conjugatorum. 132.
- Quæst. I. An in utroque coniuge ius divortii ad alterum transsit per se? ibid.
- Quæst. II. Quis iuris habet contra uxorem, & necesse post fallum divortium? ib.
- Quæst. III. Quis iuris in casibus scilicet est divortio inter obsequere coniuges? ib.
- Quæst. IV. Cor Christi solius fornicationis nominis in causa divortii? ib.
- Quæst. V. Quis sunt casus in quibus ob fornicationem licitum divortium non est? 137.
- Quæst. VI. Quis nominis fornicationis intelligitur? ibid.
- Quæst. VII. Solentur adulterandi, raptus, scilicet, & complexus, pollutio sive ne divortii causa? ib.
- Quæst. VIII. An copula naturalis sine fornicationis effusione intra eas sit sufficientis divortii causa? ib.
- Quæst. IX. An detur compensatio, si coniugum alter adulteraverit, alter seductum, aut infidelitatem commiserit? ibid.
- Quæst. X. An coniux qui unum adulterium patrocini, possit dicere ad alterum qui plura adulteravit? ib.
- Quæst. XI. An coniux secretis adulter possit petere divortium a coniuge adultera publico? ibid.
- Quæst. XII. An coniux innocens negare debet iuramentum post coniugem adulterem ante fornicationem iudicis? ibid.
- Quæst. XIII. An coniux innocens possit propria auctoritate, ante iudicis sententiam, a coniuge adultero discedere? ib.
- Quæst. XIV. Obligatur ne coniux divortium cum uxore adultera facere? 134.
- Quæst. XV. Uter coniux graviter peccet? ib.

- Quæst. I. Quæritur an matrimonium non dissolvitur adulteri causa? 138.
- Quæst. univ. An indissolubilitas vinculi conjugalis, etiam adulteri causa, sit obligandi fidei? 141.

CAPUT VII.

- Utrum Pontifex possit dispensare a matrimonio rati vinculo? 140.
- Quæst. univ. Quomodo causa assignetur a P. Sanchez per iusta dispensatione matrimonii rati? 143.

CAPUT VIII.

- Utrum matrimonium Christianorum ratum & consummationem per ingressum in Religionem solvatur? 141.
- Quæst. I. Matrimonium consummationem divortium ne per Religionis professionem? ib.
- Quæst. II. Que requiritur, ut post consummationem matrimonium unus coniux amplietur Religionem? ib.

CAPUT IX.

- Quid sit sponsalia, & que eorum conditio- 139.
- Quæst. I. Quomodo definiuntur sponsalia? ib.
- Quæst. II. An promissa scilicet solent ante eius acceptationem obliget? ib.
- Quæst. III. Sufficient ne ad valorem sponsalium acceptio promissionis sine repositio- ne

- ne alterius partis? ibid.
- Quæst. IV. Que intentio requiritur in contractibus sponsalibus? 146.
- Quæst. V. Qui scilicet promissione futuri matrimonii uxorem deceptus desolat, tenetur ne eam ducere, an solum ducere deo? ibid.
- Quæst. VI. Quibus verbis contrahenda sunt sponsalia? 157.
- Quæst. VII. Possunt ne celebrari sponsalia sine signis, verbis coniugis? ibid.
- Quæst. VIII. Quando matrimonium contractum nullum est ab aliquo defectu subscriptionis, valet ne saltem subscriptionis, sponsalium? ibid.
- Quæst. IX. Que libertas necessaria est ad sponsalia contrahenda? 161.
- Quæst. X. Si impedimento ligati contrahant sponsalia clandestina, si Papa dispensaverit, valida ne sunt? 158.
- Quæst. XI. Quomodo sine habiles ad contrahenda sponsalia? 159.
- Quæst. XII. An factus, & vinctus a naturate possit valide contrahere sponsalia? ib.
- Quæst. XIII. Qua etas requiritur ad contrahenda sponsalia, tum matrimonium? ibid.
- Quæst. XIV. Quomodo gravis sit obligatio sponsalium ad contrahendum matrimonium? ib.
- Quæst. XV. Quando tempus preteritum sponsalium non est, celebrari ne sponsalia illico solent? ibid.
- Quæst. XVI. Quando unus sponsalium iuris sit dissolvens sponsalia contracta, potest ne fieri contractio compelli? 160.
- Quæst. XVII. Apponi ne sponsalibus obligatio ad primum licite potest? ibid.
- Quæst. XVIII. An licita & valida sit penam imposta parti inique resistenti a contractibus sponsalium? ibid.

CAPUT II.

- De casibus dissolvendi sponsalia. 161.
- Quæst. I. An mutuo consensu dissolvi sponsalia possint? ibid.
- Quæst. II. Quomodo impedimentum sponsalium dissolvi valeant? ibid.
- Quæst. III. An post sponsalia iuramento firmata possit altera pars licite ingredi Religionem? 162.
- Quæst. IV. Solvuntur ne sponsalia per solvum Religionis ingressum, an expectanda professionis? ibid.
- Quæst. V. Satisfacitur ne sponsalia per Ordinum susceptionem? ibid.
- Quæst. VI. Licetum ne est contractis sponsalibus emittere simplicem castitatis votum? ibid.

- que dissolvuntur sponsalia? ibid.
- Quæst. VII. An sponsalia dicuntur per subsequens matrimonium, vel posteriora sponsalia? 164.
- Quæst. VIII. An sponsalia dicuntur, cum per tempus dilatationem, aut per omnia locum sit absentiam, vel domicilia mutentur? 162.
- Quæst. IX. Quomodo sunt causa supervenientes que sufficiunt ad sponsalia dirimenda? 164.
- Quæst. X. Paupertas superveniens est ne causa sufficientis sponsalia dirimendi? ibid.
- Quæst. XI. Si unus sponsalium contractus alter sit, aut possideret in statu qui contractus sponsalia sunt, dissolvitur ne contractus? 166.
- Quæst. XII. Fornicatio paterna post sponsalia, illa ne dissolvit? ibid.
- Quæst. XIII. Sponsa post sponsalia vi oppressa rati ne sunt potest? ibid.
- Quæst. XIV. An si utroque post contracta sponsalia fuerint, hinc dissolvuntur? ibid.
- Quæst. XV. Quomodo causa clandestinitatis dissolvit sponsalia valent? ibid.
- Quæst. XVI. An fornicatio procedens ignota, sine sponsa, sine sponsa, dirimat sponsalia, si postea innotuerit? ibid.
- Quæst. XVII. Causa ignorata que dirimit contractus, efficit ne sponsalia irritata, an irritanda? 167.
- Quæst. XVIII. Quomodo auctoritate dissolvi sponsalia valent? ibid.
- Quæst. XIX. Quis sit index legitimus dissolvendi sponsalia? ibid.
- Quæst. XX. Qui iustus, etiam tempore resistendi causam habet, que testem alterius confitentem potest, licite ne illam deinceps confirmare valeat? 168.
- Quæst. XXI. Quando iudicis sententia, aut propria auctoritate sponsalia irrita dirimuntur, petenda ne est iuramentum dispensatio? ibid.
- Quæst. XXII. Que causa extrinseca requiritur, ut sponsalia dirimantur? ibid.
- Quæst. XXIII. Necessario ne primum matrimonium sponsalia debent? ibid.

CAPUT III.

- De matrimonio, & sponsalibus iuribus parentibus contractis. ibid.
- Quæst. I. An nuptiales precum filii infans, iurisdictione parentibus matrimonium contrahentes? 169.
- Quæst. II. An iure ecclesiastico irrita sint matrimonium infans, aut irritis parentibus irrita? ibid.

CAPUT IV.

- de matrimonio clandestino, sineque prohibi-
tione, & irratione. 170.
Quaest. I. quomodo sint causa cur post
Validum matrimonium reputat clandestinum
dicatur? ibid.
Quaest. II. Matrimonium clandestinum ex de-
fectu presentia Parochi, & testium, sicut
in Validum ante Tridentinum? ibid.
Quaest. III. Quas ad causas Tridentinum re-
voca declaravit clandestinum matrimonium? ibid.
Quaest. IV. An matrimonium clandestinum ha-
beat saltem vim sponsalium? 171.
Quaest. V. Utro post Tridentinum sit necesse
sacris sit presentia Parochi, & testium, ut
in nullo casu sit illa validum sit matri-
monium saltem in conscientia, si sibi haec
contrahatur? ibid.
Quaest. VI. Erit ne validum matrimonium
bona fide contractum publice eorum matris
testibus, Parochi absentibus? 172.
Quaest. VII. Quid sit matrimonium clandestinum
quae in Hispania, Zelandia, Fessia, aliis-
que in federatis Belgii provinciis contrahantur
ceram Magistratum, agnoscit Parochus? ibid.
Quaest. VIII. Divergens velent ne iuratae
matrimonium tanta lege, qua vigent in lo-
cis ubi persolvendum est? 173.
Quaest. IX. An validum sit matrimonium Cla-
ndestinum, quod in fraudem advenit loci,
ubi Tridentinum non est promulgatum, ut
sine Parochi, & testibus contrahatur? ibid.
Quaest. X. An fidelis aliquis captivi sub im-
pudicum tyrannide, contrahere valide agnoscat
Parochi, & testibus possit? ibid.
Quaest. XI. An Cardinalis subiecti Principi ha-
berit possit post celebrationem matrimonium
iuxta Tridentinum se sistere monacho heredi-
tario? 174.
Quaest. XII. Quis sit Parochus prescriptus a
Tridentino? ibid.
Quaest. XIII. Requiritur ne animus perpetuo
manendi in parochia, ut dicatur proprius Pa-
rochus dimissibilis? ibid.
Quaest. XIV. Quis dicatur Parochus exco-
municatus? 175.
Quaest. XV. An Parochianus matrimonium affluen-
tiam Sacerdotum esse oportet? 175.
Quaest. XVI. An Parochus excommunicatus
non tulerit agnoscere matrimonium possit
ibid.
Quaest. XVII. An Parochus excommunicatus
viandus, vel suspensus possit adhiberi Sa-
cerdoti vel excommunicato, vel non excommuni-
cato dare benedictionem ut matrimonium asser-
stat? 176.

- Quaest. XVIII. An Parochus cum titulo cele-
brato, & tunc canonice valide agnoscat ma-
trimonium? ibid.
Quaest. XIX. Quomodo praeter Parochum ag-
noscat matrimonium videtur? ibid.
Quaest. XX. An licentia ex parte vi, metus gra-
vi, fraudis, sicut sit ad Sacrae valide ag-
noscat matrimonium? ibid.
Quaest. XXI. Utro ad valorem matrimo-
nii requiratur duo testes praeter Parochum?
177.
Quaest. XXII. An isti testes omni exceptione
maiores esse debeant? ibid.
Quaest. XXIII. Satis ne est ut Parochus, &
testes transierint, & non terti matrimo-
nium iuraverint? ibid.
Quaest. XXIV. An si Parochus, & testa-
vi, dolo, metu vocati fuerint, ut affluant,
validum esset matrimonium? ibid.
Quaest. XXV. Peccat ne mortaliter qui dolo,
& metu vocati fuerint Parochum, vel testes
ut matrimonium agnoscat? 178.
Quaest. XXVI. Erit peccare Parochus dolo
in matrimonii celebratione? ibid.
Quaest. XXVII. Peccat ne mortaliter Pa-
rochus omittens hoc verbum, Ego coniungo
&c. 179.

CAPUT V.

- De denunciationibus, seu proclamationibus,
quae antecedere matrimonium debent? 179.
Quaest. I. An denunciationes futuri matrimo-
nii necessariae sint necessitate sacramenti, aut
praecipua? ibid.
Quaest. II. Praecipuum denunciationum obligat
ne fidei iuramentum? 180.
Quaest. III. Quis potest ab eiusmodi proclama-
tionibus dispensare? 180.
Quaest. IV. Requiritur ne aliqua causa pro-
licita dispensationi concedenda? 181.
Quaest. V. Quis necesse aliquid impedimentum
inter eos qui contrahere matrimonium debent,
tractat ne illud manifestare? ibid.
Quaest. VI. An si ipsi contrahentes, vel unus
eorum, confessi sint aliquos impedimenti oc-
culti, contumax illud manifestare, etiam
in forma iure praescripta? 181.
Quaest. VII. Quomodo si gerere Parochus debet
ut aliqua impedimentum revocatum est?
ibid.
Quaest. VIII. Quid requiritur ut Episcopus
possit repellere a matrimonio contrahentes?
ibid.
Quaest. IX. Peccat ne venialiter, si confan-
tissimi matrimonium ante benedictionem no-
pita-

- dialum? ibid.
Quaest. X. Quomodo si gerere debent contra-
hentes, si agnoscant impedimentum, aliquo
secundum sequente matrimonio desistere? 182.

DISSERTATIO III.
De impedimentis dirimentibus, & impedi-
entibus, atque de dispensatione ab ipsis.

CAPUT I.

- De peccato Ecclesiae, & Principum sacra-
tionum in constitutis impedimentis qua
matrimonium irritant? ibid.
Quaest. I. An Ecclia potestatem habet statu-
endi impedimenta qua matrimonium dirimit?
ibid.
Quaest. II. An Principi saeculares potestatem
sibi propria possint statuendi impedimenta
dirimentia matrimonium ut contractum ab-
solvant? 183.
Quaest. III. Penes quos residet potestas ecclie-
siastica statuendi impedimenta dirimentia ma-
trimonium? 185.
Quaest. IV. Impedimentis dirimentibus ab Ec-
clesia praescriptis fabricantur ne impediantur?
ibid.

CAPUT II.

- De impedimentis dirimentibus sagillatim sus-
cipi? ibid.
§. I.
De impedimento erroris. 186.
Quaest. I. An error persone dirimat iura natu-
rae matrimonium? ibid.
Quaest. II. An solus error antecedens matri-
monium dirimat? ibid.
Quaest. III. An error sine antecedente, sive con-
comitans sive casusque accidentarias per-
sonae matrimonium dirimat? ibid.
§. II.
De impedimento conditionis. 187.
Quaest. I. Quid nomine conditionis intelligen-
dum? 190.
Quaest. II. An error servitutis matrimonium
dirimat error naturae, velum ecclesiasticum,
& creati? ibid.
Quaest. III. Qui ignorans dicit servum, si
cognita servitute, eam carnaliter cognoscit,
validum ne matrimonium est? 188.
Quaest. IV. Si servitutis error sit erroris, di-
rimit ne matrimonium? ibid.
Quaest. V. An potest in servitute patrem, eum
matrem signatus? ibid.
Quaest. VI. Qui postea servus est, contrahere
ut matrimonium potest? ibid.
Quaest. VII. Servantur matrimonia sunt ne va-
lida? ibid.
§. III.
De impedimento voti, & aliorum facti. 189.

- §. IV.
De impedimento castitatis. 190.
Quaest. I. Quid, & quomodo sit conjugati-
vitas? ibid.
Quaest. II. Quis sint regulae quae a Theologia,
& Canonibus assignantur pro graduum con-
jugalitatis computatione? 190.
Quaest. III. An directio modo in iure civili,
et in canonico gradus computentur? ibid.
Quaest. IV. Quis iure, & in quo gradu sit
prohibita, & nulla matrimonium inter afines
ter, & descendentes linea recte? ibid.
Quaest. V. An in linea transversa iure natu-
rae nulla sit limitatio in primo gradu,
et inter fratres & sorores? 191.
Quaest. VI. Quid sit impedimentum negotia-
tionis spiritualis, & ad quas personas exten-
datur? ibid.
Quaest. VII. Quid sit, & quae conditiones re-
quiritur cognitio legalis, ut vincat impedi-
mentum dirimens? 191.
§. V.
De impedimento criminis. 192.
Quaest. I. Quomodo homicidium cum adul-
terio pariat impedimentum dirimens? ibid.
Quaest. II. Quomodo homicidium sine adulterio
inducit impedimentum dirimens? ibid.
Quaest. III. Quomodo adulterium cum promissio-
ne futuri matrimonii sine homicidio pariat
impedimentum dirimens? 194.
Quaest. IV. Adulterium cum matrimonio de
praesenti contracto inducit ne impedimentum
dirimens? ibid.
§. VI.
De impedimento alijusmodi castitatis. 195.
Quaest. I. Quid significet castitas dispar? ibid.
Quaest. II. An iure naturali, & divino sit
iure matrimonii baptizati cum non baptiza-
to? 195.
Quaest. III. An matrimonium baptizati cum
non baptizato sit iure ecclesiastico irritum? 196.
Quaest. IV. An summas Pontificis dispensare
valeat ut solus nudat infidelis? ibid.
Quaest. V. Matrimonium Catholicorum cum ha-
reticis sicut ne lege divina, aut ecclesiastica
prohibita? ibid.
§. VII.
De impedimento violentiae, seu coactionis, &
ligamentis. 197.
§. VIII.
De impedimento publicae honestatis. 198.
Quaest. I. Iure quo impedimentum publicae
honestatis contrahatur, & ad quem gra-
dum? ibid.
Quaest. II. An et matrimonium clandestinum no-

lo oritur impedimentum publicæ honestatis? ibid.
 Quæst. III. An hoc impedimentum publicæ honestatis sit perpetuum? 199.
 Quæst. IV. Ex secunda sponsalibus, an recipiatur oritur un impedimentum publicæ honestatis? ibid.

§. IX.

De impedimento affinitatis. ibid.
 Quæst. I. Quid sit affinitas? ibid.
 Quæst. II. In quo gradu affinitas dirimat matrimonium subsiquens? ib.
 Quæst. III. Quo iure naturali, an possessio affinitas dirimat matrimonium? ib.
 Quæst. IV. An in primo gradu linea recta affinitas periat inter natura impedimentum dirimat? 200.

§. X.

De impedimento potentie. ibid.
 Quæst. I. Quid sit, & quæplex potentie impedimentum? ib.
 Quæst. II. Quo iure, & quomodo potentie absoluta & perpetua dirimat matrimonium? ibid.
 Quæst. III. An, quando ambo coniuges sunt consensu impotentie nullum contrahere matrimonium possunt? ib.
 Quæst. IV. Quando potentia ex parte femine dicenda est perpetua? 201.
 Quæst. V. Quid de impotentia respectiva dicendum est? ib.
 Quæst. VI. Quid de impotentia accidentalitatem ostendit? ib.
 Quæst. VII. Quid dicendum de impotentia ex maleficio potentiam? ib.
 Quæst. VIII. Quid agendum quando impotentia perpetua, & certa est, & quando ad eadem dubitatur? 202.

§. XI.

De impedimento clandestinitatis, & secreti. ib.
 C A P U T II.

De impedimento impedimentis. 204.
 C A P U T IV.

De pœnitentiæ dispensationis in recessibus impedimenti. 205.
 Quæst. I. Quis facultatem habet dispensandi ad matrimonium dirimentium? ib.
 Quæst. II. An Episcopi negotio necessitate ad aliquod impedimentum dirimentis ante matrimonium contractum dispensare valeant? 206.
 Quæst. III. An Episcopi ante matrimonium contractum talem imperiti dispensationem possunt? ib.
 Quæst. IV. Regatur ne quid matrimonium contractum sit bona fide, ut Episcopus dispensare ad impedimento valeat? 207.

Quæst. V. A quibus impedimentis dispensare Episcopus valet extra necessitates casum? ibid.
 Quæst. VI. Regularis necessitates habent ne facultatem dispensandi ad aliquod impedimentum? ib.

C A P U T V.

De consensu pro valida, & licito dispensatione a recessibus impedimentis? 208.
 Quæst. I. Petenti ne Supraire dispensationes sine causa, & an sit valida eiusmodi dispensatione? ib.
 Quæst. II. Quorum sunt causa iusta dispensandi in impedimento matrimonii? 209.
 Quæst. III. Sunt ne legitima omnes causæ iuste causa? ib.
 Quæst. IV. An cessante causa moventi ad dispensationem, hæc cessat? ibid.
 Quæst. V. Quid sit dispensatio subsceptiva? ib.
 Quæst. VI. Qua veritate accusatio, & falsitatis capitulo reddat dispensationem subsceptivam? 210.
 Quæst. VII. Quando petitur dispensatio inter consanguineos, vel affines, capienda ne est copula involuta inter eos habita? ibid.
 Quæst. VIII. An dispensatio sit subsceptiva, quando sunt manifestantur omnia impedimenta? 211.
 Quæst. IX. Si quis super eodem impedimento his dispensationem obtinet, tenetur ne necessitate privetur? ibid.

DISSERTATIO IV.

De obligatione, & peccatis sponsorum, & coniugum.

C A P U T I.

De sine sponsalium, obligatione, & presentis sponsalium. 212.
 Quæst. I. Quid sit sponsalium sine? ibid.
 Quæst. II. Quo sine presentium tunc in sponsorum instrumetum? ibid.

C A P U T II.

Flores opinionum casuistica de peccatis sponsorum referuntur. 215.
 Quæst. I. An sponsus peccat mortaliter delinquendo se modo de copula futura cogitare ut presentis? ib.
 Quæst. II. Licet ne sine tactus, oscula, & amplexus inter sponsos? 216.
 M O N I T U M ad Confessarios. 218.

C A P U T III.

De peccatis coniugum in contrahendo matrimonium. ibid.

C A P U T IV.

De obligatione coniugum in mutuo debito reditu. 219.
 Quæst. I. Quomodo est coniugum obligatio ad matrimoniale debitum solvendum? ibid.
 Quæst. II.

Quæst. II. Que causa excusare a debito reddendo valet? ibid.

Quæst. III. Licetum ne esse peccati negare debitum, ne filii multiplicentur? 220.

Quæst. IV. An peccet uxor qui experta se proprio filios mortuos parere, negat debitum petenti? 221.

Quæst. V. Coniux aculit adulteri reus peccet ne petendo? 222.

C A P U T V.

Quomodo coniux illiciti peccati negare debitum valet. 222.
 Quæst. I. Si coniux affinis factus ex fornicatione post matrimonium iunxisset petet, potest ne coniuges contrahere reddere? ibid.
 Quæst. II. Quomodo ex impedimento fornicationis affirmatis, aut cognitionis fornicationis impediantur coniuges a debiti petitione? ibid.

Quæst. III. An coniux baptizatus filium carnalem, aut alterius extra necessitatem, privetur iure petendi? 223.

Quæst. IV. Si uxor caeca a consanguineo vitiis incestum perpetrat, amittit ne ius petendi? 224.

Quæst. V. Coniux qui cognoscit alterius consanguineum in primo, aut secundo gradu ex ignorantia, privatur ne iure petendi? ibid.

C A P U T VI.

Quid agendum sit coniugibus qui certum sunt, qui dubitant, aut prohibetur iudicare matrimonium esse nullum. Quando Confessarius sui matrimonium esse nullum, & coniuges sui in bona fide, debet ne filios, an mittere? 224.
 Quæst. I. Qui certus est matrimonium esse irritum, potest ne debitum reddere coniugi peccati & ignorantis invaliditatem, ut irritum infamiam, eue gratia damnata? ibid.
 Quæst. II. An Confessarius certo sciens matrimonium esse nullum, tenetur monere coniuges pariter, ignorantia invincibiliter credentem esse validum? ibid.

PRIMA REGULA GENERALIS servanda a Confessario contra recessus doctrinam plurimum recentiorum. Laza P. Gobat sententiam improbat. 226.

§. II.

SECUNDA REGULA GENERALIS silentii abstruendi a Confessario super matrimonio impedimentis. 228.

§. III.

Quomodo se genere coniuges debent dabantur de valat matrimonii coarctati? Probabi-

lissimi commone infestantur sanctorum Paterisium, & S. Doctrinam auctoritate. 229.

Quæst. unic. An si coniugum aliter producant debitis validum ne sit matrimonium contractum, peccet, aut reddere queat? ibid.

C A P U T VII.

De matrimonio nullis reinterrogandi. 231.
 Quæst. I. An coniuges adferrentes fidei deservit consensum, additione fidei fidei? ibid.
 Quæst. II. Qui fidei contraxit, tenetur ne ex insubstante consensum contrahat? 232.
 Quæst. III. Quomodo matrimonium irritum fuit ad aliqum impedimentum dirimentis, revalidatur ne sit uterque coniux certus sit? ib.
 Quæst. IV. Matrimonium ex impedimento aliquid occultum dirimentis, vel ob defectum consensu est irritum, revalidatur ut eorum Parochi, & S. S. debet? 234.

C A P U T VIII.

De alio peccato que peccatur coniuges vultu in exercitio alio coniugalis contra fidei, sicut, licum, & bonum proles. 235.
 Quæst. I. Quando peccat coniuges contra matrimonium bonum vultu in alio coniugali? ib.
 Quæst. II. Quomodo est fuit ob quos alius coniugalis est licitus, & meritorius? 236.
 Quæst. III. An liberi sint a peccato qui matrimonium inveniunt in reconvalescentia contra propriam intentionem, & contra obligacionem scriptam? 237.

Quæst. IV. Peccat ne coniuges alium matrimonium exerceat alio fidei, intentionem, & ipso Eucharistia suscepta debet? 237.

Quæst. V. An officium coniugale rariore loci aut publici, aut secreti, sit vitiosum? 238.

Quæst. VI. An tempore fluxus menstrui sit vitiosum officium coniugale? 239.

Quæst. VII. An sit peccatum ad uxorem gratulam accedere? 240.

Quæst. VIII. An hec sint congressus inter amicos, & alios coniuges? 241.

C A P U T IX.

De peccato coniugum contra honestatem mutuum exerceat officio coniugalis. Quomodo istum licentem delictationem mutuo, saltus, & aspicitur. Laza, & impudicus generalitatem recentiorum opinionum prohibentur. 242.
 Quæst. I. Quomodo peccat coniuges vultu contra modum sui factum exerceat officio matrimonialis? ibid.
 Quæst. II. An coniuges peccat mortaliter possunt, dum solum modum officii matrimonialis proutantur? ibid.
 Quæst. III. Si uir coarctatus, dum officium prestat, se traheret, ut generationem impediat,

hinc obnoxil
 Quæst. VIII. An suspensio ferri in communi-
 catione valeat? ibid.
 Quæst. IX. An suspensio ferri pro culpa alicui
 potest? ibid.
 Quæst. X. Quando suspensio impeditur postea? ib.
 Quæst. XI. Quis abdicare a suspensione possit? ib.
 Quæst. XII. Quis significet depositus, & ad-
 gradatio? ibid.

C A P U T IV.

De interdictione, & excommunicatione 287.
 Quæst. I. Quid, & quomodo sit interdictionem? ib.
 Quæst. II. Quomodo tenentur observare interdictionem laicis? ibid.
 Quæst. III. Quomodo ferre interdictionem valeat? ibid.
 Quæst. IV. Quomodo etiam fieri interdictionem valeat? ibid.
 Quæst. V. Quomodo sunt interdictionis effectus? ib.
 Quæst. VI. Quomodo sacramenta prohibentur ministrari tempore interdictionis? ibid.
 Quæst. VII. Quibus prohibetur tempore interdictionis ecclesiasticis sepultura? 289.
 Quæst. VIII. Quomodo peccatum peccatorum, & quæ panæ incurrent violentis interdictionis? ibid.
 Quæst. IX. Quid intelligitur per interdictionem ad ingressum Ecclesie? ibid.
 Quæst. X. Quid ad interdictionem abdicare potest? ib.
 Quæst. XI. Quid sit cessatio a dicatur, & quomodo illius effectus? ibid.

C A P U T V.

De irregularitate in generali. 290.
 Quæst. I. Quid sit irregularitas? ibid.
 Quæst. II. Quomodo sunt irregularitates effectus? ibid.
 Quæst. III. Quomodo sit irregularitas? ib.
 Quæst. IV. Quomodo excusare possit ad incurrendam irregularitatem ex delicto? 291.
 Quæst. V. An irregularitas ex delicto tollatur per baptismum, professionem religiosam, & per dispensationem? ibid.

C A P U T VI.

De irregularitatibus ex delicto. 292.
 Quæst. I. Quid requiritur ut quis contrahat irregularitatem ex homicidio intosso, & deinde voluerit? ibid.
 Quæst. II. Qui subito & impugnat in respon-
 sione rixa occidit hominem, incurrit ne irregu-
 laritatem hanc ex delicto, summo Pontifi-
 cus reservatum? ibid.
 Quæst. III. Quis potest ad hanc irregularitatem
 hanc reservatum dispensare? ib.
 Quæst. IV. Quando contrahatur irregularitas
 ex oblationem mutilationis membrorum? 293.
 Quæst. V. Quando contrahitur irregularitas ex
 homicidio, & mutilatione casuali? ibid.

Quæst. VI. Quando contrahitur irregularitas
 ex homicidio, aut mutilatione ex causa defen-
 sionis contra inimicum intossam? 294.
 Quæst. VII. Qui verbit, aut scilicet provocat
 intossam, incurrit ne irregularitatem ex
 causa, si occidat? 295.
 Quæst. VIII. Qui potest fugam mortem evite-
 re, incurrit ne irregularitatem, si volente-
 do fugam occidat intossam? ibid.
 Quæst. IX. Ex cuius frustratione iterum in-
 currit irregularitas? 296.
 Quæst. X. Quomodo ex violatione consuetudinum
 irregularitatem contrahat? ibid.
 Quæst. XI. Quando contrahatur irregularitas
 ob illegitimum Ordinem susceptionem? ib.
 Quæst. XII. An contrahatur irregularitas ex
 delicto cui antea infamia est? ibid.

C A P U T VII.

De irregularitatibus ex delicto. 297.
 Quæst. I. Quomodo sunt irregularitates ex de-
 licto animæ? ibid.
 Quæst. II. Quomodo sunt corporis delictis ir-
 regularitatem parientes? ibid.
 Quæst. III. Quomodo sunt irregularitates ex de-
 lictis naturæ? ibid.
 Quæst. IV. Quomodo dicuntur irregulariter ex
 delicto liberos, etatis, & obligationis? 298.
 Quæst. V. Quid sit irregularitas ex delicto
 sacramenti? ibid.
 Quæst. VI. Quomodo contrahatur irregularitas
 ex delicto lenitatis? 299.

L I B E R Q U A R T U S.

DE PECCATO IN COMMUNI, ET SIGIL-
 LATIM: ITEM DE SEPTIMUMUS CA-
 PITULIS, ET DE VIRTUTIBUS.
 DISSERTATIO I.
 De peccatis generatim.

P R E L O Q U I U M.

C A P U T I. 301.
 Ubi, & peccati notiones communit, & pe-
 culatæ. ibid.
 Quæst. I. Quomodo sit peccati finis? ibid.
 Quæst. II. Quid, & quomodo sit peccati ma-
 gnitudo? 302.

C A P U T II.

De peccati divisione. ibid.
 C A P U T III.
 De distinctione peccati mortalis a veniali. 303.
 Quæst. I. Quomodo peccatum mortale possit
 transire in veniale? 304.
 Quæst. II. Quomodo veniale possit fieri mor-
 tale? ibid.
 Quæst. III. Plura peccata venialia consistere
 ne unum peccatum mortale possint? 305.
 CA-

C A P U T IV.

De peccato originali. 306.
 Quæst. I. In quo sita est natura, & essentia
 peccati originalis? ib.
 Quæst. II. Quomodo peccatum originale sit
 positus voluntatem? ib.

C A P U T V.

De peccato commissivo, & omissionis. 308.
 Quæst. I. Peccatum commissivum consistit ne
 in aliqua passiva, vel passiva? ib.
 Quæst. II. In quo situm sit peccatum omis-
 sionis? ibid.
 Quæst. III. Quomodo vincitur actus qui ad
 omissionem culpabilem concurrunt? 309.
 Quæst. IV. Actus qui est causa omissionis m-
 passiva, habet ne maiorem distinctam in-
 tesa, omissionis? ib.
 Quæst. V. Qui ponit culpabiliter causam
 omissionis, peccat ne, non solum quando ponit
 causam culpabilem, sed etiam quando
 contingit omissionis, si tunc non sit sui com-
 poci? 310.

M O N I T U M.

Quomodo servanda sint omissionis peccato. 311.

C A P U T VI.

De distinctione specificis, & numerica pec-
 catorum. 312.
 Quæst. I. Unde potatur distinctio specificis pec-
 catorum? ibid.
 Quæst. II. An diversitas specificis peccatorum
 sumatur ex circumstantiis? 313.
 Quæst. III. Utrum peccatum gravius est obli-
 visum superius in malitia posita a peccato in-
 ferius generis ratio circumstantiarum? ib.
 Quæst. IV. Unde sumatur distinctio peccatorum
 numerica? 314.
 Quæst. V. An ex mortali interruptio peccato-
 rum tam interitum, quomodo intentionem circa
 idem obiectum sumatur distinctio numerica
 eorumdem? ibid.
 Quæst. VI. Quid attendendum de opinione Sal-
 manticolam, Lugo, & aliorum alicuius,
 perseverantiam unum integrum in volunta-
 te non restituentis, unum peccatum commis-
 sione? 315.

C A P U T VII.

An peccata numerice multiplicentur
 contra ex diversitate obiectorum? 316.
 Quæst. VIII. An in eodem actu physico possint
 esse plures materiae unum distinctum? 318.

C A P U T VIII.

Nomina que praxim spectant de materia de
 actibus, de peccatis distinctiorum, &
 discernendis venialibus a mortalibus reser-
 vatis. ib.
 Quæst. I. Quid sit cogitatio mortalis? ib.

Quæst. II. Quid sit perfectio, quid imperfec-
 tio deliberatio? 319.
 Quæst. III. Quid sit ratio superior, & quid
 inferior? ibid.
 Quæst. IV. An peccatum esse possit in ratio-
 ne inferiori? ib.
 Quæst. V. Quibus signis discerni peccatum
 mortale a veniali possit? ib.
 Quæst. VI. Qui a venialibus obviare non
 studet, est ne in gravi periculo labendi non
 mortali? 320.

D I S S E R T A T I O II.

De septem peccatis capitalibus.

P R E L O Q U I U M.

322.

C A P U T I.

Quid sit superbia. Que in seculo initiis omnibus
 peccatis in divinis scripturis nomenatur. 323.
 Quæst. unic. Quoi sunt superbie species? 325.

C A P U T II.

Superbia remedium humilitatis. Eiusdem excel-
 lentia, & gradus? 326.

C A P U T III.

Tres superbie sicut: inanis gloria, avaritia,
 & presumptio? 328.

C A P U T IV.

De septem peccatis una glorie. 330.

C A P U T V.

De avaritia. 334.

C A P U T VI.

De Luxuria, & gula. Lux PP. Viva, Bu-
 tembaum, & aliorum opiniones resolu-
 untur? 336.

C A P U T VII.

De ebrietatis peccato. Bulcibus, Lethi,
 La Croix, & aliorum late opiniones resolu-
 untur? 338.

C A P U T VIII.

Malicia ista, cuiusque sexus responsio. 342.

C A P U T IX.

De involuntariis impugnat, & qua, sicut illis in fi-
 lio. Lexissima P. Thomæ Tamburini do-
 ctissimæ resollatur. 345.

C A P U T X.

De acedia, cuiusque filio. 349.

DISSERTATIO ULTIMA.

De virtutibus.

CAPUT I.

- Quid sit *castitas* sit virtus? 352.
 Quam. I. *Quomodo* virtus *debetur*? ib.
 Quam. II. *Quotplex* sit virtus? ib.
 Quam. III. *Quid* sit virtus *moralis*? 353.

CAPUT II.

- De *prudencia*, eiusque *partibus*, & *officiis*, & *vitiis* oppositis. ib.
 Quam. I. *In quibus* reperitur *prudencia*? 354.
 Quam. II. *Quomodo* sunt *vitia* *prudencia* *opposita*? ib.

CAPUT III.

De *iustitia*, eiusque *partibus*, & *officiis*. 355.

CAPUT IV.

De *ferviditate*, eiusque *officiis*, & *partibus*. 357.

CAPUT V.

De *temperantia*, eiusque *partibus*, & *officiis*. 358.CAPUT VI. & ultimum.
ALLOQUIUM ad *Confessarios* super *beneficentibus* *evangelicis*. 360.

§. I.

BEATITUDO PRIMA.
 Videns autem Iesus turbas *ascendit* in montem, & cum *sedisset*, accedentes ad eum *discipuli* eius: & *aperiens* os suum *docebat* eos, dicens: *Beati* pauperes *spiritu*,

quoniam ipsorum est regnum caelorum
 Matth. v. 341.

§. II.

BEATITUDO SECUNDA.

Beati *miseres*, quoniam ipsi *possidebant* terram. 362.

§. III.

BEATITUDO TERTIA.

Beati *qui lugent*, quoniam ipsi *consolabuntur*. 363.

§. IV.

BEATITUDO QUARTA.

Beati *qui esuriant* & *sint* *tristitia*, quoniam ipsi *saturabuntur*. 364.

§. V.

BEATITUDO QUINTA.

Beati *miseri*cordes, quoniam ipsi *miseri*cordiam consequentur. 365.

§. VI.

BEATITUDO SEXTA.

Beati *mansueti* corde, quoniam ipsi *Deum* videbunt. ib.

§. VII.

BEATITUDO SEPTIMA.

Beati *pacifici*, quoniam illi *Dei* vocabuntur. 366.

§. Unicus.

in quo?
 Confessarii ad *evangelicis* *legis* *studium* *animantur*. ib.

F I N I S.

LIBER PRIMUS

DE SACRAMENTIS EXTREMÆ
UNCTIONIS, ET ORDINIS.

DISSERTATIO PRIMA:

DE SACRAMENTO EXTREMÆ UNCTIONIS.

PRÆLOQUIUM.

Letium tibi, lector optime, *Christiana* *Theologia* volumus tradere, tributum in libris quatuor. Primum liber quatuor concluditur dissertationibus. Brevis erit prima de sacramento extremæ unctionis: altera sacramento Ordinis exponit: in tertia simoniaci flagitium, eiusque foci, & tegumenta, quibus insutillari non raro solet, detestanda representantur: quarta est de Beneficis Liber secundus integer erit de magno matrimonii sacramento, in quatuor lectur dissertationes; tertius erit de censuris; & quartus de virtutibus oppositis. Argumenta tractanda momentosa sunt: & sera auctoritas paradoxos sub examen inducam. Cum enim controversiæ discutende sint de officii sensuum, carnis affectus vehementer intellectum obtundat, eoque ad indicandum impelle qui caro ipsa inclinat. Quo enim (inquit Ludovicus Granatensis Dom. xvi. post Pentecost.) vehementer affectus operantur, eo facilius trahit intellectum, qui facile rationes invanitas quibus affectus sui morem gerat. Magnas enim errorum magnitudines efficit corruptus. Ex hoc namque fonte exierit peius mortalium, vices originis. Sic frequenter iniquum iudicem vel immolucrum amor, vel etiam ad unum ergo libertatem a recto deducit, hisiueque immunitate demanationem iustam esse sibi persuadeat. Ne tamen voluntas istud plus iusto exerceat, omnia ad vivum resecare carbo.

CAPUT I.

Propositiōes ab Ecclesia damnatae, & lexæ, ad ea de quibus in hoc volumine dissertatur, recitantur.

§. I.

Theses proscriptæ ab Alexandro VII. & Innocentio XI.

Alexander VII. damnavit sequentes.

22. Non est contra iustitiam Beneficia ecclesiastica non conferre gratis; quia collata conferuntur illa Beneficia ecclesiastica pecunia interveniente, non exigat illam pro collatione beneficii, sed collati pro remissione temporali, quod tunc conferre non tenentur.

40. Est probabilis opinio quæ dicit, esse tantum veniale spiritum halitum ad delictumque carnalem, & sensibilem, quæ ex officio oritur, Conc. Theol. Tom. X.

factis periculis consensus ulterioris & pollutionis.

Innocentius XI. proscriptis infrascriptas.
 9. Opus redigat ad solum voluptatem exercitum omni culpa ac defectu veniali.

41. Dare temporale pro spirituali non est simonia, quando temporale non datur tanquam pretium, sed datur tanquam nostrum confessionem, vel efficiendi spiritualis; vel etiam quando temporale sit solum gratuita confessione pro spirituali, aut e contra.

46. Et id quocumque locum habet, etiam si temporale sit principale meritorium claudi spiritualis, sic ut illud pluri affinetur quam res spiritualis.

47. Cum dicit Concilium Tridentinum, eos aliter peccatis communicantes mortaliter peccare, qui nisi quo aliquos, & Extrema magis aliter ipsi indicaverit, ad Ecclesiam pro-